

Și mie, și ție, și vouă...

„Nu există crime perfecte!” am auzit adesea... „De ce?” m-am întrebat adesea...

(...)

Acum știu. Cei care nu lasă „urme” pe Pământ sunt „vinovați”... De aceea... Înțeleg prin „urme” roadele vieții...

(...)

Sunt „vinovați” pentru că și-au ucis zilele vieții... De parcă ar fi vrut să trăiască fără destin... Să aibă iluzia unei fericiri comode. Sau să-și închidă mintea...

(...)

O minte închisă va muri...

(...)

Deci... Crime și criminali...

(...)

Totuși...

(...)

Trebuie să ne ajutăm, ca să lasăm „urme” pe acest Pământ... Nu vrem prea multe minți închise... Așa că... „De ce să compătimesti în loc să ajuți, dacă poți?” (Cicero)

(...)

Încep cu o urare.

(...)

Vinovaților sau nevinovaților le urez: cât mai multe zile trăite! Și mie, și ție, și vouă...

(...)

La mulți ani!

(...)

Și...

(...)

Să nu uit. Să nu uiți...

(...)

„Când trecutul te-ajunge din urmă

Prezentul ți-e viitorului umbră.

O să te naști după ce mori

Când te trezești după ce-adormi.” (D.D.- ”Când”)

(...)

”Pe Pământ omul e dator să trăiască numai viața. Moartea lui adevărată o va trăi în Cer. Dacă încearcă să trăiască moartea pe Pământ, păcătuiește și se mistuiește în deznădejde. Și atunci, nici nu trăiește cu adevărat, nici nu moare. E ca un fel de strigoi.” (M. Eliade)

(...)

La mulți ani!
